ANUL III. — Nr. 749

EDIŢIA A DOUA

JOÏ, 21 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BA

ABONAMENTE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE F
şi se plătesc tot-d'

In Bucureştĭ la casa A
Din Judeţe şi Străină
postale.
Un an în ţară 30 leĭ
Şése lunĭ » 15
25
Treĭ lunĭ »
13

Un n ate 15 banĭ

MANI U SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi
la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsesce de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

DMINISTRAŢIA
BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

MINISTERU FLORESCU-CATARGIU

MEMORIUL STUDENŢILOR UNIVERSITARI

Bucureştĭ, 20 Februarie 1891

Ministerul Florescu s'a format aseară şi, dacă va avea norocul de a obţine de la favoarea regală disolvarea Camereĭ, acest minister va putea s'o ducă, căcĭ este compus tot din oamenĭ *à poigne*.

Genelalul Florescu la externe, Lascar Catargiu la interne, Vernescu la finanţe, etc. sunt tot bărbaţĭ carĭ vor şti să mânuiască puterea spre folosul partiduluĭ liberal-conservator.

Generalul Florescu a cerut însă disolvarea şi a cerut'o avênd pe lista sa pe Catargiu şi Vernescu, adică dând cabinetuluĭ sĕŭ culoarea definită a partiduluĭ liberal-conservator.

In asemenea împrejurare, după părerea noastră, Generalul Florescu nu are dreptul de a cere disolvarea şi Regele, dacă voieşte să fie constituţional, nu trebue să ĭ-o acorde cu nicĭ un preţ.

Căcĭ, să ne dăm bine seamă de starea lucrurilor.

Pentru ce a fost silit Generalul Manu să'şĭ dea demisia? De sigur, nimenĭ nu va avea naivitatea de a crede că un vot al Senatuluĭ, ca acel asupra moţiuneĭ Esarcu, ar fi putut să rĕstoarne un guvern al Palatuluĭ, în împrejurărĭ normale pentru Carol I.

In alte împrejurărĭ, într'adevĕr, Regele ar fi găsit mijlocul de a da o interpretare judaică votuluĭ fosilelor de la Senat; iar ministerul Manu, lepădând pe D. Maiorescu, s'ar fi prezentat din noŭ sănătos şi sdravăn în faţa Parlamentuluĭ.

Dar astă-zĭ, Carol I nu se află într'o situaţiune normală, ziua de 10 Maĭ este aproape şi dorinţa luĭ este de a face din ea cea maĭ frumoasă zi a Domnieĭ Sale nefaste. Şi ea I se va părea cu atât maĭ frumoasă, cu cât ţara va fi stoarsă maĭ rĕŭ pentru a face alaiul şi cu cât El va putea ţinea atuncĭ sub călcâiul Sĕŭ maĭ mulţĭ oamenĭ marcanţĭ din ţară.

Aşa dar, apropierea luĭ 10 Maĭ a făcut ca Regele Iezuit să fie o singură dată constituţional, ba chiar excesiv de constituţional, primind demisia unuĭ cabinet în urma unuĭ vot nesigur al unuia din Corpurile legiuitoare.

In urma congediăreĭ D-luĭ Manu, trebuia un minister de paradă, reprezentând un partid cu trecut şi care să înlăture eventualitatea uneĭ turburărĭ a petrecereĭ regale, turburare provocată de liberalii-naţionalĭ, care ar fi făcut gălăgie pe tema partidelor istorice înlăturate.

Carol I, urmând unuĭ plan de mult făurit şi pe care noĭ l'am dat pe faţă cu 2—3 sĕptămânĭ înaintea cădereĭ D-luĭ Manu, a însărcinat pe Generalul Florescu cu compunerea cabinetuluĭ.

Planul Regeluĭ se baza pe socoteala că Generalul se va mărgini a pune numaĭ eticheta partiduluĭ liberal-conservator pe marfa deocheată a ministeruluĭ Manu. Cu alte cuvinte, Regele credea că preşedintele Senatuluĭ va forma ministerul cu elementele carĭ compuneaŭ cabinetul Manu.

Poate că prevederile Regeluĭ s'ar fi realizat, dacă Generalul Florescu n'ar fi fost înhăţat de şefiĭ partiduluĭ liberal-conservator.

Se putea foarte bine, ca Generalul Florescu, intrând în şirurile compacte încă ale concentraţilor şi junimiştilor, să 'şĭ recruteze şase miniştri; să maĭ rupă unul din tabăra liberal-conservatoare şi să formeze un cabinet, în faţa căruia majoritatea din Cameră ar fi crescut cu contingentul celor maĭ mulţĭ liberal-conservatorĭ, iar cea din Senat n'ar fi zis *pîs*.

Dar Generalul Florescu, după ce a căutat, şi n'a reuşit, să dea combinaţiuneĭ sale o culoare de tranziţie, adresându-se şi la elemente liberale, s'a întors în cele din urmă la matca sa şi a combinat o listă liberal-conservatoare sadea, pe care a prezentat'o aseară Regeluĭ, căruia i-a cerut garanţia că disolvarea Camereĭ i se va acorda în caz de conflict.

Generalul, ca om de partid, a fost cu desăvârşire corect; dar a uitat un lucru: Regeluĭ Ĭĭ trebue un minister de paradă şi D-sa a compus unul de guvernămînt; Regeluĭ Ĭĭ trebue un minister care să potolească patimile vechilor partide şi D-sa a compus unul, care—prin faptul că cere disolvarea şi vrea să facă alegerĭ nouĭ — va aprinde maĭ rĕŭ atât patimile partidelor vechĭ, cât şi pe ale celor nouĭ.

Acestea, din punct de vedere regal.

Din punct de vedere constituţional, ministerul Florescu are şi maĭ puţin dreptul de a prezida la alegerĭ.

De astă dată alegerile trebue să fie ale ţăreĭ şi nu ale unuĭ partid. Prin urmare, nu un guvern de partid are dreptul de a disolva şi a face nouĭ alegerĭ.

Şi apoĭ, încurcătura politică de azĭ se datoreşte unor alegerĭ făcute numaĭ sub eticheta conservatoare şi experienţa nu ne îndeamnă la repeţire.

Ministerul Florescu trebue decĭ să rĕmâie un minister de 10 Maĭ.

Atât şi nimic maĭ mult. S.

TELEGRAME

VIENA, 19 Februarie. — Azĭ s'aŭ făcut 8 alegerĭ de colegiurĭ rurale, în Silezia şi în Carniolia. Anti-semitul cunoscut Türk a căzut în Silezia. Contele Hohenwart a fost reales în Carniolia.

LONDRA, 19 Februarie. — D-nul Stansfeld a presentat la Camera Comunelor o moţiune care zice că pe viitor nimenĭ să nu poată vota în maĭ mult decât în un colegiŭ electoral pentru alegerile parlamentare.

PARIS, 19 Februarie. — D-nul Méline a depus raportul general asupra vămilor; îndată ce acest raport se va distribui, se va cere Camereĭ să fixeze ziua discuţieĭ.

PARIS, 19 Februarie. — După un avis primit la Paris călătoriĭ „Expresuluĭ Orient“ cu bilete direct până la Münich vor fi scutiţĭ de formalitatea paşaportuluĭ la graniţa germană.

BELGRAD, 19 Februarie.—Scupcina a adoptat cererea de urmărire contra D-luĭ Stoianovicĭ; acesta s'a apărat cu atâta violenţă în cât preşedintele a trebuit să [illegible] şedinţă secretă. Urmăririle s'aŭ acordat de toate voturile afară de 10; o parte din liberalĭ aŭ votat pentru.

ATENA, 19 Februarie. — Iarna a fost foarte aspră în toată Grecia, dar maĭ cu seamă în Tesalia, în câte-va districte zăpada atinge 15—20 picioare de înălţime; sate întregĭ aŭ fost acoperite de zăpadă; comunicaţiile aŭ fost întrerupte. La Atena zăpada a căzut treĭ zile de a rîndul.

VIENA, 19 Februarie. — Regele Milan a sosit de la Paris, va şedea puţin la Viena; a fost primit la gară de ministrul Serbieĭ.

LONDRA, 19 Februarie. — *Times* află din New-York că ordinea s'a restabilit la Iquique şi că afacerile 'şĭ-aŭ reluat cursul.

Alte ştirĭ publicate de ziarul „Sun“ din New-York zic că după ştirile oficiale din Chili insurgenţiĭ nu aŭ găsit sprijin nicăierĭ, că nu a fost nicĭ luptă; insurgenţiĭ nu aŭ soldaţĭ. Corăbiile rebele aŭ ameninţat că vor incendia Iquique dacă trupele guvernuluĭ ar împedica echipajele acestor corăbiĭ de a debarca; ca să evite incendiul trupele guvernuluĭ s'aŭ retras în interiorul ţăriĭ. Insurgenţiĭ nu aŭ banĭ de oare-ce guvernul a dus tesaurul în interior.

Efectele tarifului francez

BRUXEL, 19 Februarie.—Ministrul de comerţ a declarat la Cameră că faţă cu noul tarif protecţionist francez, nu poate intra în negociărĭ cu Franţa. Dar Belgia nu maĭ puţin va uza de represaliĭ şi libertatea comerţuluĭ va fi pentru dînsa totdauna o lege. Ea va căuta în alte părţĭ debuşeurile carĭ i s'aŭ închis pe piaţa franceză.

MEMORIUL
STUDENŢILOR UNIVERSITARI
privitor la
Situaţiunea Românilor din Transilvania şi Ungaria

I

Solidaritatea de interese a lumeĭ moderne, 'n virtutea căreia o desechilibrare parţială poate aduce după sine un desechilibru general, ne îndeamnă a face cunoscută societăţiĭ europene o anomalie, care merită o serioasă atenţiune din partea tuturor celor carĭ se interesează de progresul social în continentul nostru. E vorba de un conflict, ce-şĭ are locul în sînul monarhieĭ austro-ungare între direcţiunea culturală românească, cu totul modernă prin umanitatea şi liberalismul eĭ, şi între cea maghiară, rezemată pe procedeurĭ cu totul streine temperamentuluĭ nostru european, şi din care conflict pot rezulta complicaţiunĭ a căror întindere şi gravitate cu greŭ o putem întrevedea astăzĭ.

Orĭcum, orĭce s'ar întîmpla noĭ credem că e spre interesul general, ca situaţiunea să fie luminată şi dorim cu atât maĭ mult lumina, cu cât suntem sigurĭ că prin aceasta noĭ servim pacea şi interesele Europeĭ culte.

Este de mare însemnătate, fără îndoială, ca toţĭ scriitoriĭ, toţĭ oamenii politicĭ, toţĭ în fine carĭ sunt chemaţĭ a analiza cestiunile sociale contimporane, să cunoască în cele maĭ ascunse detaliĭ tot ce se petrece pe pământul nobiluluĭ nostru continent; dar maĭ important este, în vremurile de acum, de a se cunoaşte ţesătura încurcată şi obscură a evenimentelor care se desfăşură în culisele statelor micĭ din Orient. Suntem din aceste popoare ale Orientuluĭ şi ca Românĭ, înainte de alţiĭ, avem dreptul, ba azĭ avem şi datoria de a lua cuvîntul.

Nu ne adresăm la lumea oficială la diplomaţieĭ Europeĭ; eĭ sunt puţinĭ şi în societatea modernă rolul lor devine din ce în ce maĭ mărginit; eĭ nu-şĭ maĭ aparţin şi păstrând un nume vechiŭ eĭ devin reprezentanţĭ aĭ popoarelor, în loc de stăpâniĭ lor. Ne adresăm către ceĭ ce pot vorbi şi lucra maĭ liber, la lumea neoficială, la presă şi în special la tinerimea universitară: Europa de mâine. Ne adresăm în special către ea, căcĭ în moĭ fatal ea va trebui maĭ curând saŭ maĭ târziŭ să se pronunţe şi pentru cĭ de la ea aşteptăm apreţiarea cea maĭ generoasă şi imparţială, ca una care nu e încă sub presiunea consideraţiunilor oficiale, carĭ fac adeseorĭ ca motive speciale să atârne cu o greutate disproporţionată în resolvirea eestiunilor de un ordin adesea foarte superior.

Acestea sunt motivele, pentru care am crezut, că e şi oportun şi obligator, în modul nostru de a vedea, a ne adresa în deosebĭ către publicul Universităţilor: parlamentul inteligenţeĭ europene. Şi fiindcă noĭ nu voim de cât să luminăm o situaţiune, parte necunoscută, parte rĕŭ cunoscută, recunoaştem, avênd în vedere calitatea judecătorilor noştri, că sarcina ne va fi uşoară: vom aduce faptele în scenă şi ele vor vorbi; comentariul îl va face judecătorul însuşĭ. Vom face aşa dară istoricul acestuĭ conflict pe scurt şi lămurit, neavênd nevoe a recurge la subtilităţĭ de retorică, care să susţină oarecarĭ afirmaţiunĭ, pe carĭ faptele nu le-ar sprijini îndestul.

Voim să se facă lumină şi Europa cultă, suntem sigurĭ, va primi cu interes şi cu simpatie această lumină. Noĭ Româniĭ suntem discipuliĭ Occidentuluĭ, către el privim, el voim să ne judece, luĭ îĭ aducem confesiunea noastră.

Cine suntem noĭ între popoarele Europeĭ?

Cam la începutul ereĭ creştine marginea de la Dunăre a împĕrăţieĭ romane se vĕzu ameninţată de un vrăşmaş impunĕtor prin bărbăţia şi puterile luĭ. Acesta era poporul Dacilor, care stăpânea amfiteatrul munţilor Carpaţĭ. Romaniĭ trebuiaŭ să se apere şi Caesar, cuceritorul Galieĭ, se hotărîse să facă o expediţiune la Dunăre, dar dictatorul cade sub mâna conjuraţilor şi cu el cade şi planul unuĭ rĕzboiŭ dacic. Daciĭ remân în picioare, ba încă la 86 d. Chr. eĭ bat pe Romanĭ şi le impun tribut.

In anul 101 însă, împĕratul de atuncĭ al Romeĭ, vrednicul Ulpiŭ Traian, refuză plătirea acestuĭ tribut ruşinos şi trece Dunărea cu legiunile spre a se rezbuna pe Dacĭ. Aceştia sunt bătuţĭ şi promit a remânea prietinĭ Romanilor. Dar abia plecă împĕratul şi Decebal, regele Dacilor, face pregătirĭ şi caută aliaţĭ spre a începe rĕzboiul. Impĕratul atuncĭ preocupat de pacea popoarelor se hotăreşte să nimicească cu desăvîrşire puterea Dacilor şi *să facă din grupa orientală a Carpaţilor o fortăreaţă pentru apĕrarea hotarelor în spre miază-noapte.*

Pornind din gândul acesta el durează peste Dunăre un pod, aĭ căruĭ stâlpĭ staŭ şi azĭ pe malurile fluviuluĭ şi tot-odată aşterne spre strîmtorile din Carpaţĭ drumurĭ, carĭ se vĕd şi până azĭ pe pămîntul ţăreĭ noastre. Daciĭ sunt învinşĭ, puterea lor e sfărîmată şi ţara lor declarată de provincie romană (106 d. Chr.)

Aci în Carpaţĭ ca şi pretutindenĭ, Romaniĭ îşĭ asigurară stăpânirea prin o mulţime de castre aşezate în jurul Carpaţilor şi în lăuntrul Transilvanieĭ de azĭ, prin coloniĭ şi maĭ ales prin veteraniĭ legiunilor. Până astăzĭ noĭ zicem oamenilor ajunşĭ la o vêrstă înaintată *bĕtrânĭ*, adică *veteranĭ*, ceia-ce dovedeşte că odinioară în ţara noastră bĕtrâniĭ eraŭ maĭ ales oamenĭ trăiţĭ în castre.

Impĕraţiĭ Romeĭ aŭ arătat o deosebită îngrijire pentru noua provincie şi ea deveni în curînd una dintre provinciile cele maĭ romane—căcĭ aci cultura romană nu avea nicĭ un rival — şi dintre cele maĭ înfloritoare, căcĭ după treĭ deceniĭ medaliile ne-o arată intitulându-se „Dacia fericită“ (Dacia felix). Dar buna eĭ stare nu putea să dureze mult; imperiul atacat din toate părţile de barbarĭ îşĭ restrânge din ce în ce hotarele şi lasă afară provinciile ce nu le maĭ poate apĕra. Aşa s'a întâmplat şi cu Dacia. In adevĕr, la 270 când năvălirile devin maĭ violente şi Zenobia, regina Sirieĭ, caută să scape Asia de stăpânirea romană, împĕratul Aurelian, avênd nevoe de armată în Orient, retrage legiunile din Dacia, cum maĭ târziŭ le vor retrage Romaniĭ şi din celelalte provinciĭ, carĭ treptat sunt ocupate de barbarĭ.

Ce s'a întîmplat cu provincia părăsită?

Timp de aproape 800 de anĭ elementul român din Dacia este eclipsat. Trec pe aicĭ în timpul acesta Goţiĭ, carĭ sunt alungaţĭ de Huniĭ ceĭ înfricoşaţĭ, trec Slaviĭ, Gepiziĭ, Alaniĭ, trec Vandaliĭ şi Longobarziĭ, trec Bulgariĭ, trec Avariĭ, Pacinaţiĭ, Maghiariĭ, Cumaniĭ şi Tătariĭ. Nenorocita provincie e poarta prin care aŭ intrat toate popoarele, carĭ aŭ înspăimîntat Europa aşa că a trebuit să sufere tot-d'auna durerile primeĭ ciocnirĭ.

Provinciile romane din Occident aŭ fost atacate de popoare germanice, ba încă unele fuseseră creştinate şi îmblânzite deja în Orient, pe când Dacia, pe lângă năvălirile popoarelor germanice a maĭ vĕzut şi năvălirea furioasă a popoarelor turanice, carĭ numaĭ în treacăt aŭ bântuit Europa apusană şi apoĭ aŭ venit să-şĭ aşeze lagărul lângă noĭ, cum bunăoară aŭ făcut Huniĭ, Avariĭ şi Maghiariĭ. Şi nu numaĭ că groaza şi furia invaziilor barbare a fost maĭ mare la noĭ de cât în orĭ-ce parte a Europeĭ, dar încă a durat aicĭ la Dunăre maĭ mult de cât orĭ unde; a durat 10 secole.

Pămêntul Europeĭ însă n'a fost prielnic de cât celor ce s'aŭ născut pe el, iar unda de barbarĭ turanĭ, pe care Asia a revĕrsat-o asupra Europeĭ, s'a retras, nelăsând de cât o singură insulă şi aceştia sunt Maghiariĭ, veciniĭ noştri de la 894 până astăzĭ, excepţiune făcĕnd de poporul fără însemnătate europeană al Tătarilor şi de cel posterior venit al Turcilor, carĭ amîndouĕ s'aŭ oprit în retragere la marginile Asieĭ.

Cine a apĕrat pe Românĭ de furia acestuĭ puhoiŭ neîntrerupt de barbarĭ? Poziţiunea lor geografică, şirul munţilor Carpaţĭ cu multele sale ramificaţiunĭ, care costase atâta muncă şi necaz chiar pe armatele regulate ale Romanilor, când veniseră să coprindă Dacia.

In adevĕr în secolul XIII, după ce ultimiĭ năvălitorĭ mongolĭ se retrag, ies la iveală de pretutindenea din văile Carpaţilor un neam de oamenĭ, vorbind o limbă care se aseamănă cu latina rustică şi carĭ se potrivesc la obiceiurĭ cu Romaniĭ de odinioară. In scurtă vreme eĭ se întind la poalele munţilor Carpaţĭ până la Dunăre şi Nistru, făcĕnd maĭ târziŭ douĕ marĭ principate: al *Moldoveĭ*, între munţĭ şi Nistru, şi al *Munteniei*, între munţĭ şi Dunăre. De cea-l'altă parte a munţilor Romaniĭ aveaŭ încă la venirea Maghiarilor, în secolul IX, patru principate, carĭ în urma luptelor cu Maghiariĭ devin vasale, însă îşĭ păstrează autonomia prin tractatele încheiate cu eĭ. Ast-fel elementul român se întinde din ce în ce, în cât vechile pămênturĭ ale Romanilor cad iarăşĭ în stăpânirea acestor urmaşĭ aĭ depărtateĭ Rome.

In lunga lor şedere în văile Carpaţilor, Romaniĭ aŭ perdut formele latine ale vieţeĭ de Stat, în cât coborându-se la şes eĭ se vĕd nevoiţĭ a împrumuta de la Slavĭ formele de organizaţiune, ba aŭ adoptat chiar şi limba slavonă ca limbă oficială şi bisericească, cum bună-oară Engleziĭ adoptaseră limba franceză şi cum multă vreme Europa întreagă a avut limba latină. Aşa că chiar de la începutul consolidăreĭ Românilor sub forma de Principate, eĭ aŭ avut să se lupte cu influenţe streine nouĭ: cu a Slavilor, iar fraţiĭ noştri rĕmaşĭ în Transilvania cu a Maghiarilor.

Un noŭ inimic trebuia să apară. In adevĕr, nu fusese de ajuns Europeĭ hordele de barbarĭ carĭ se revĕrsaseră asupra imperiuluĭ roman, trebuia ca şi evul mediŭ să 'şĭ aibă năvălitoriĭ sĕĭ şi aceştia aŭ fost Arabiĭ prin Spania, carĭ sunt respinşĭ de Francezĭ şi Spanioliĭ, iar în Orient aŭ fost Turciĭ carĭ trec în Europa pe când Arabiĭ se retrag spre Africa.

Şi de astă dată sorţul cel maĭ greŭ a fost pe partea ţărilor de la Dunăre. Chemaţĭ prin intrigile Bizantinilor, Turciĭ trec în Europa şi în scurt timp călcând peste Sêrbĭ şi Bulgarĭ eĭ se opresc în faţa Românilor la Dunăre. Creştinătatea apusană înspăimêntată 'şĭ-a trimis oştile la Nicopole ca să întâmpine pe Turcĭ şi principiĭ românĭ aŭ fost alăturĭ cu Apusul. Baiazid Fulgerul, Sultanul Turcilor, spulberă pe creştinĭ. Totuşĭ Româniĭ prin vitejia lor — căcĭ pe pămêntul românesc Turciĭ sunt bătuțĭ — și prin buna lor chibzuire aŭ oprit pe Turcĭ la Dunăre, în cât nicĭ o dată în țară la noĭ musulmaniĭ n'aŭ putut să se stabilească și nicĭ o dată înrîurirea asiatică n'a trecut Dunărea. Lovindu-se de Românĭ la Dunărea de jos, Turciĭ se îndreptară în susul Dunăreĭ, unde întâlnsc pe Maghiarĭ. Tot un român, *Ioan Corvin,* a condus și în regatul Ungarieĭ luptele contra Turcilor, și alt român, regele *Mateĭ,* a organizat statul ungar și l'a întărit prin ridicarea niveluluĭ cultural și prin iubirea luĭ de dreptate, pentru a putea rezista față cu năvălirea turcească. In curênd însă, după moartea Regeluĭ Mateĭ, Ungaria cade și stăpânirea Turcilor se întinde până aproape de Viena, și pe când luptele noastre cu Turciĭ să sfîrșiseră prin tractate, la Timișoara, la Budapesta, la Strigoniŭ și la Agria stăpâneaŭ pașalele turceștĭ. Pentru noĭ Turciĭ aŭ rĕmas vecinĭ rĕĭ, prădătorĭ înfricoșațĭ, dar nicĭ o dată stăpânĭ.

Scump însă aŭ plătit Româniĭ autonomia lor națională, căcĭ pe lângă Turcĭ, cu carĭ aveaŭ să se lupte în Sud, adică la Dunărea de jos, maĭ aveaŭ să se lupte la rĕsărit cu Tătariĭ din Bugeac, cu Tătariĭ din Crimeia și cu Cazaciĭ de Kiev. Toate aceste popoare nomade trăiaŭ în mare parte din prăzile luate de pe bogatele câmpiĭ ale pămîntuluĭ românesc, în fie-care an țările noastre eraŭ pustiite în maĭ multe rêndurĭ de cetele sĕlbatice, carĭ veneaŭ ca furtuna și fugeaŭ încărcate de robĭ și prăzĭ îndată ce simțiaŭ, că s'a adunat oastea țăriĭ. In acelaș timp Româniĭ aveaŭ să se lupte cu regiĭ Polonieĭ, carĭ voiaŭ să-șĭ întindă stăpânirea lor spre Dunăre, și cu puterniciĭ Sultanĭ aĭ Turcilor, carĭ nu se puteaŭ împăca cu gândul că atuncĭ când eĭ înaintaŭ spre Viena, aci în dosul lor, la Dunăre, e un popor creștin, care nu li s'a supus încă, ci îșĭ are Domniĭ luĭ, oștirea luĭ și așezămintele luĭ europeneștĭ.

Ast-fel mereŭ în luptă, perzênd mereŭ sânge și bogăție ca să scape de stăpânirea asiatică, poporul român a scăzut, a sărăcit, a ajuns la părăginire culturală. La Cossova Domniĭ românĭ aveaŭ oștire de câte 40.000 de luptătorĭ ; după căderea Constantinopoleĭ cea maĭ mare oștire a Munteniei e de 20.000 oștenĭ ; după bătălia de la Lepante, Mihaĭ Viteazul cel maĭ rĕzboinic dintre toțĭ Domniĭ românĭ, avea o oștire în mare parte compusă din mercenarĭ, adunațĭ de prin țările vecine. Șesurile mănoase ale țărilor române se pustiesc și numaĭ prin văile adăpostitoare ale Carpaților îșĭ maĭ apăraŭ Româniĭ vatra și așezămintele lor strămoșeștĭ.

Aci ajunseră prin mulțimea sacrificiilor Româniĭ a căror prietenie în secolul al XIV și XV o căutaŭ și Perșiĭ și Veneția, regina de atuncĭ a mărilor, pentru a stăvili puterea musulmană.

Influența slavonă în biserică și administrațiune, pe care noĭ o primisem la coborârea noastră din munțĭ, dăinuește încă și Româniĭ în mijlocul unor lupte așa de dezastroase și continue n'aŭ puterea să reia firul desvoltăreĭ lor culturale în sensul legitim al latinitățiĭ.

Maĭ rĕmăsese însă Românĭ și în patria mamă : în Transilvania. La aceștia cultura latină se păstrase maĭ bine. Eĭ de și greŭ apĕsațĭ, totușĭ trăind în continuă atingere cu Sașiĭ din Transilvania—singuriĭ purtătorĭ aĭ cultureĭ apusene în Orient—traduc pe la sfîrșitul secoluluĭ al XVI cărțile bisericeștĭ în limba română, le tipăresc în tipografiile Sașilor și ast-fel se întemeiază literatura românească și cultura noastră națională.

Așa s'a început renașterea în țările noastre.

Scăpațĭ de influența culturală a Slavilor și fiine încă sub influența politică a Turcilor, Româniĭ îșĭ îndreptează ochiĭ spre Apus, care Apus pentru dînșiĭ era Austria și Franța, singurele țărĭ carĭ aveaŭ maĭ des relațiunĭ cu Turciĭ, veciniĭ noștri. Ca alianțe politice încă din secolul XVI Româniĭ îșĭ ațintiseră privirile către apus și tendința aceasta durează până către începutul secoluluĭ XVIII, când apare pe scena politică a Europeĭ imperiul Țarilor. Atuncĭ Româniĭ îșĭ întorc privirile de la Occident, care se frămîntă în preludiul revoluțiuneĭ celeĭ marĭ, spre Rușĭ, carĭ încep pe pămêntul nostru a disputa Turcieĭ peninsula balnică, iar nouă ne promit și ne impun prietenie.

Puterea turcească apunea, dar se ridică cea rusească și soarta ne rezervase nouĭ nefericirĭ, nouĭ violențe. Pe pămêntul nostru se desfășoară acel duel gigantic, care a adus atâtea rele Europeĭ și care o neliniștește încă. Rușiĭ sunt bătuțĭ la prima ciocnire cu Turciĭ, dar unul din principiĭ românĭ fusese alăturea de eĭ și cel-l'alt era bănuit de simpatiĭ către Rusia ; așa că pe de o parte rĕsbunarea, pe de alta interesul fac pe Turcĭ, contra tractatelor dintre noĭ și eĭ, să ne impună Domnĭ streinĭ, creaturĭ de ale Sultanuluĭ, resturile coruptuluĭ Bizanț.

Acum se încnpe în viața politică a Românilor o eclipsă, care durează o sută de anĭ. Seraiul Sultanilor ne numește Domnĭ, iar aceștĭ veneticĭ pentru a se menține în pozițiunea pe care o câștigaseră cu prețul avereĭ și lingușirilor, serveaŭ pe cine îĭ servia și martorĭ la duelul dintre Rușĭ și Turcĭ, eĭ secundaŭ după interes, când pe unul când pe altul și de și numițĭ de Turcĭ, eĭ se apropiaŭ de Rușĭ, de câte orĭ simțeaŭ, că influența lor la Constantinopol a scăzut, în cât multe din rezboaele dintre Rușĭ și Turcĭ aŭ fost motivate de politica duplice și personală a acestor streinĭ. Eĭ devin fermentul multor încurcăturĭ în politica Orientuluĭ, carĭ aŭ costat pe Europa multe sacrificiĭ nefolositoare, iar pe noĭ perderea a două provinciĭ : Basarabia și Buoovina.

Dar dacă eĭ aŭ fost păgubitorĭ Europeĭ, eĭ aŭ fost fără asemĕnare maĭ mult vătămătorĭ țăreĭ noastre, unde pentru a se menține ca uniĭ ce eraŭ adușĭ prin voința streină, aŭ fost nevoițĭ să aducă cu eĭ un roiŭ de subalternĭ, cu carĭ aŭ copleșit țara. Nefiind aĭ țăreĭ eĭ aŭ avut către țară o purtare vitregă, aŭ exploatat'o fără milă și pe lângă dezastrele lungilor rezboae dintre Rușĭ și Turcĭ, țara noastră a maĭ avut nefericita soartă de a fi expusă și lăcomieĭ desfrânate a acestor decăzuțĭ Bizantinĭ.

Influența politică a acestor Domnĭ străinĭ mijlocește întroducerea limbeĭ greceștĭ prin biserică și administrațiune.

Aceasta e a doua influență străină.

Românilor din patria mumă, prin al căror ajutor și inițiativă scăpasem de influența slavonă, le era dat să ne ajute și acum în reacțiunea acesteĭ nouĭ influențe. Româniĭ din Transilvania, pe când părințiĭ noștri eraŭ înăbușițĭ de Greciĭ din Fanar, aŭ primit la Viena și la Roma cultura apusană și aŭ propagat-o la gurile Dunăriĭ.

In fața Universitățiĭ noastre stă înălțată statua luĭ *Gheorghe Lazăr,* Român din patria mumă, spre amintire și pioasă recunoștință către frațiĭ noștriĭ din Transilvania, carĭ în vremurile grele ale Romănismuluĭ aŭ ținut sus idea de națiune și cultură românească.

Cum se vede din cele zise de până aci prin posițiunea sa geografică țara noastră a fost cea maĭ turburată din Europa. De la 100 până la 1300 pămêntul nostru a fost călcat de hordele barbare, carĭ aŭ dus spaimă până în fundul Europeĭ. De la 1300 am avut să suferim invaziunile unuĭ năvălitor maĭ sistematic, dar cu atât maĭ periculos, și aceștia aŭ fost Turciĭ și în fine, slăbițĭ de lupte de la 1700 până la secolul nostru, am fost ursițĭ să suferim brutalitățile creștine ale Slavilor.

De influența culturală a Slavilor și a Bizantinilor ne-am scăpat cu ajutorul Românilor din patria mumă, de influența politică a Turcilor și a Rușilor ne-a scăpat în secolul nostru interesul Europeĭ, simpatiile eĭ și sângele nostru, pe care cu prisosință l-am vĕrsat în resboiul trecut pe câmpiile Bulgarieĭ.

Româniĭ aŭ jertfit, s'aŭ luptat, aŭ suferit, aŭ răbdat, până când, în fine, unul câte unul superbiĭ noștri vecinĭ de odinioară, carĭ împedicaseră desvoltarea noastră pacinică, dispar din viața istorică. Cazaciĭ și Tătariĭ nu maĭ pradă câmpiile noastre, nu maĭ ard satele și orașele noastre, nu maĭ târăsc în robie pe părințiĭ și pe frațiĭ noștri. Regiĭ Polonieĭ nu maĭ sunt. Falnica Turcie a Sultanilor, care bătea la porțile Vieneĭ și amenința să înghiță Europa nu maĭ stăpânește azĭ, de cât un colț al pământuluĭ european și cearcă vadul spre o definitivă retragere în Asia. *Iar în mijlocul ruineĭ nefericiților noștri vecinĭ de odinioară, remas-am singurĭ noĭ Româniĭ în picioare și vom fi poate în curênd singurul monument care să amintească mărirea lor, care s'a stins.*

Liberĭ de nevoĭ sub ocrotirea înțeleptuluĭ Apus, care a găsit în noĭ un factor cultural și politic de o înaltă însemnătate aci în Orient, sub conducerea bărbaților noștri de stat, carĭ șĭ-aŭ primit educațiunea în capitalele marĭ ale Europeĭ, am putut abia acum să reluăm firul desvoltăreĭ noastre, pe care îl întrerupsesem 16 secole în urmă, când adică năvălirile barbarilor s'aŭ întețit, și în scurt timp, *în câte-va deceniĭ numaĭ, am ajuns noĭ, Româniĭ, să fim cel maĭ mare, cel maĭ compact, cel maĭ cult, cel maĭ bogat dintre statele de pe valea Dunăriĭ și să dăm cele maĭ neîndoioase dovezĭ de destoinicie militară, economică, administrativă și culturală.* Azĭ calea noastră este liberă, starea noastră este înfloritoare. Azĭ nu datorim nimĕnuĭ nimic, afară de datoria care o avem către cultura apusană, care ne-a adus unde suntem azĭ, către țările Europeĭ, carĭ se îngrijesc de viitorul acesteĭ culturĭ. *Traian împĕratul ne-a adus aci să fim sentinela imperiuluĭ în fața barbarilor de la nord și rĕsărit și azĭ, după 18 secole, rolul nostru e tot acel al uneĭ sentinele.* Așa este interesul Europeĭ, așa voește dênsa. Dorința și datoria, sacrificiile și chibzuința noastră țintesc aci și Europa n'are de cât să ne privească.

(Va urma)

PARIURILE LA CURSE

PARIS, 19 Februarie.—Se asigură că Camera se va ocupa în curînd din noŭ de chestiunea rămășagurilor mutuale la alergările de caĭ, de oare-ce maĭ mulțĭ deputațĭ cred că ultimul vot ar putea să aibă consecințe supărătoare ; eĭ aŭ de gând să ceară un noŭ examen în această chestiune.

Se zice că guvernul ar fi decis să întrerupă alergările însășĭ dacă aplicându se Dumineca viitoare mĕsura de prohibițiune s'ar produce niscaĭ-va dezordine.

INFORMAȚIUNI

Redacția și Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colțul stradeĭ Brezoianu.

* * *

Noul minister

Ministerul s'a constituit sub prezidența generaluluĭ Florescu.

Președinte al Consiliuluĭ, externe și ad. int. la resbel **Gen. Florescu.**

Interne **Lascar Catargiu.**

Finanțe și ad. int. justiție **Gh. Vernescu.**

Lucrărĭ publice **C. Olănescu.**

Instrucțiune și Culte **C. Esarcu.**

Domenii **Ilariŭ Isvoranu.**

* * *

O nostimadă politicească.

Sâmbătă seară prefecțiĭ de Suceava și Olt, aŭ felicitat telegrafic pe D. General Florescu pentru formarea cabinetuluĭ (?) asigurându'l de concursul lor !!

Eĭ vezĭ ! așa prefecțĭ maĭ înțelegem și noĭ.

* * *

D. A. Rosenberg, fostul restaurator al găreĭ Buzĕŭ, a bine-voit a ne trimite suma de leĭ 20, dintre carĭ 15 pentru Liga pentru unitatea de cultură a Românilor, iar 5 pentru ridicarea monumentuluĭ în onoarea batalionuluĭ II de vênĕtorĭ din Ploeștĭ.

Mulțumirile noastre.

* * *

S'a aprobat aliniarea stradeĭ Vesteĭ precum și deschiderea și aliniarea a două strade din interiorul Capitaleĭ, adică una în fața Universitățeĭ și alta de la această din urmă stradă până în strada Doamneĭ, după planurile întocmite de serviciul tehnic al primăreĭ.

* * *

Ministerul de interne a aprobat alinierea stradelor 11 Iunie, Șerban-Vodă, Berzeĭ, Veneri, Ciclopilor, Popa-Tatu, Dianeĭ și Prudențeĭ.

* * *

Comisiunea de inginerĭ însărcinațĭ de primăria Capitaleĭ să cerceteze filtrele de la Arcuda și Bîcu, a început de erĭ cercetările la fața locului.

Aceste cercetărĭ vor dura maĭ multe zile spre a se putea cunoaște cu esactitate îndreptările carĭ trebuesc făcute.

Indată după terminarea cercetărilor, comisiunea îșĭ va depune raportul spre a se putea începe lucrările de reparare.

* * *

Pentru 6 Martie s'a sorocit la Curtea cu jurațĭ procesul giamurilor de la *Epoca, România* și *l'Indépendance Roumaine.*

* * *

Duminică 24 curent, la 8 ore și jum. seara, în sala Ateneuluĭ Român, D-l C. Disescu va ține conferența sa „Teoria istorică a imitațiuneĭ.“

Intrarea liberă.

Pentru locurile rezervate în lojĭ, se plătește un leŭ de persoană.

* * *

Consiliul de administrație al Caseĭ de Depunerĭ a numit o comisiune compusă din D-niĭ Poenaru-Bordea, Iacob Negruțĭ, C Bălcescu și Ionescu spre a face un proiect pentru sporirea lefeĭ funcționarilor Caseĭ de Depunerĭ.

Acest proiect a și fost redigeat și înaintat Ministeruluĭ financelor.

* * *

Aseară s'a găsit moartă în camera sa, o femee anume Marița Pandelescu, din strada Aureliu Nr. 36. Se crede că nenorocita femee a murit de mizerie.

Cadavrul eĭ a fost transportat la spitalul Colțea.

* * *

Bugetele județene aŭ început a fi luate în cercetare de ministerul de interne.

* * *

La Azilul de sĕracĭ din Capitală, s'aŭ adăpostit în luna Ianuarie 1890, 581 de sĕracĭ, iar în anul curent tot în Ianuarie, s'aŭ adăpostit 743 de sĕracĭ.

Din aceștia, împărțițĭ pe naționalitățĭ aŭ fost : 1 Francez, 1 Elvețian, 22 Germanĭ, 47 Austriacĭ, 25 Ungurĭ, 11 Italienĭ, 5 Polonĭ, 4 Rușĭ, 564 Românĭ, 6 Sêrbĭ, 14 Bulgarĭ, 1 Muntenegrean, 2 Grecĭ, 4 Turcĭ, 7 Macedonenĭ, și 29 Evreĭ.

* * *

Un sergent din Regimentul al treilea de roșiorĭ a dispărut de câte-va zile furând 300 de leĭ solda soldaților de subt comanda sa.

Poliția a fost încunoștiințată și se află în urmărirea luĭ.

* * *

Astă-seară se va da în *sala Băilor Eforieĭ* al doilea Bal al Societățeĭ comercianților de bĕuturĭ spirtoase.

* * *

Duminică, 24 Februarie, va avea loc în Ateneul din Ploeștĭ conferința D-luĭ profesor Zaharia Antinescu. D-sa va vorbi : *„despre Satira la diferite popoare și epoce“.*

* * *

Erĭ s'a dat la Teatrul Național *Medea*, tragedia luĭ Legouvè, pentru reintrarea D-neĭ Vermont-Ventura, și *Sĕrmanul artist* de Cognard.

Succesul a fost mare și netăgăduit pentru toțĭ interpreții și în ambele piese.

JOSEPH ROUMANILLE

Din Poveștile Provençale

DOMNUL LAMPESCURE

In Avignon trăia într'o vreme un negustor de odăjdiĭ de Biserică ; numele sĕŭ era domnul Lampesçure.

Nu cred că trebue să vĕ asigur eŭ că acest domn Lampescure era bun creștin ; trebue să vĕ spun însă că ținea punga cam legată la gură, ceea ce făcea pe lume să zică că e calic. Vezĭ bine că el nu'șĭ scotea bucățica din gură ca s'o arunce câinilor ; din potrivă mînca el tot ce avea ! Ducea viață bună, era grăsuliŭ, sănătos. Era el cam trist, cam sĕlbatic, nu avea alte cunoștințe decât prăvălia luĭ și popiĭ carĭ eraŭ mușteriĭ prăvăliĭ luĭ ; și nu ieșa d'acolo decât numaĭ când se ducea la biserică, în zilele de sĕrbătoare și de duminicĭ, când trăgea clopotul de leturghie.

Văduv, fără copiĭ, nu avea alt tovarăș decât o potae de cățel, care ziua lătra pe săracĭ și noaptea ar fi lătrat pe hoțĭ când ar fi venit. Dacă potaia nu era gras, domnul Lampescure avea destulă carne pe oase și maĭ multă grăsime pe corp decât minte în cap. Negustoria însă'ĭ mergea bine, știa să facă socoteală bună șĭ să strîngă gălbiorĭ în sac. N'are nevoe omul să știe latinește și să fie deștept prea mult ca să vînză cu zece francĭ un lucru care nu costa decât cincĭ. Totul e numaĭ să aibă practică.

Tot în vremea aceea binecuvîntată trăia în Avignon și un pehlivan așa de vestit încât și azĭ vorbește lumea și multă vreme o să vorbească de farsele pe carĭ le juca el nătărăilor. Lumea'ĭ zicea meșteru Alari. Pe Alari l'a cunoscut un bĕtrân care a murit deunăzĭ. Să vĕ spun acum ce farsă i-a jucat Alari, într'o lunĭ de Rusaliĭ, domnuluĭ Lampescure.

Dupe leturghia de dimineață s'a dus, pe la 11 ore, în prăvălie la el și i-a zis :

— Domnule Lampescure, nu mĕ cunoștĭ poate. Și cu toate acestea ne cam rudim, despre nevasta D-tale....

— Mi se pare că te cunosc. Nu cumva eștĭ din Barbentana ?

— Da... Eŭ sunt Iacob Tavel, proprietar... Te rog să mĕ servești prietinește.

— Te voiŭ servi ca pe o rudă, verișorule.... Aide ! spune, ce voeștĭ să'țĭ daŭ ?

— Să vezĭ D-ta : am un nepot care a fost hirotonit popă și, când o fi sfânta Treime, — știĭ că s'apropie — o să slujască pentru întâia oară sfânta leturghie. Asta'ĭ o zi mare pentru el ! Când l'aĭ ști, vere, ce băiat cum se cade este !... aș vrea

---

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

80

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

VII

Doĭ Prietinĭ

Intre noĭ domnea o familiaritate fără primejdie câtă vreme fu copilă, însă creștea, se făcea grațioasă, bună, frumoasă, și era foarte încrezĕtoare, cel puțin în mine, care nu meritam atâta încredere.

Ce vreĭ să'țĭ spun ? Când avea ea șaptesprezece anĭ eŭ aveam doĕzecĭ și treĭ.

Intîlnirile noastre se întețeaŭ în loc să se rărească. Când ne plimbam înpreună fiindcă Engleza îșĭ vedea de citit saŭ de gândurile eĭ, îmĭ colcotea sângele.

Blanșa îmĭ scria... Eŭ îĭ rĕspundeam. Ți-am spus că am făptuit o crimă... Este foarte nimerită vorba.

Intr'o zi cu toată atragerea mea spre ea, pricepuĭ că eram dator să mĕ depărtez, să stric vraja, și 'ĭ dăduĭ o întîlnire care trebuia să fie cea din urmă. Iți jur pe Dumnezeŭ că voiam s'o fac să înțeleagă că trebue să ne despărțim.

Ea veni la întâlnire.

Era seară, o seară de primăvară.

Aerul, mirezmele florilor, căldura uneĭ nopțĭ senine îndemnaŭ la iubire.

Eram singurĭ.

Ghiceștĭ restul...

Plecaĭ desnădăjduit, furios chiar pe mine, rușinat de lașitatea mea, dar îmbătat de o pasiune care nu trebuia să se maĭ stingă.

De atuncĭ n'am maĭ putut să mĕ lipesc de altă femee, și cu toate acestea, Blanșa, dupe slăbiciunea d'un minut, nu mi-a dat decât un drept : acela d'a o urî.

Nu maĭ mĕ vĕzuĭ cu dînsa. Simțiam că ne desparte o prăpastie... că iubirea eĭ, oricât de sinceră ar fi, nu va înplini nicĭ odată distanța pe care o punea între noĭ nașterea și mândria bunichi sale.

Peste câteva lunĭ ea îmĭ scrie.

Greșeala noastră avusese rezultate funeste. Era grozav de desnădăjduită. Numaĭ câteva sĕptămânĭ trebuiaŭ să maĭ treacă și rușinea trebuia să izbucnească în ochiĭ lumi.

Tu cunoșteaĭ pe ducesa. Din pricina duceseĭ situația era și maĭ grozavă. Cu ideile și cu prejudiciile eĭ căderea aceasta nu se maĭ putea repara. Indată ce vĕzu în ce stare se afla Blanșa o duse în Berry.

— La Jonchère ?

— Acolo. Ducerea asta, care nu era decât o răpire, fu așa de repede în cât Blanșa nicĭ nu avu vreme să mĕ înștiințeze de plecarea sa. Ș'apoĭ, ea nu știa ce scop avea ducerea eĭ acolo. Peste câteva zile însă primiĭ un bilet prin care 'mĭ spunea în ce loc se află și rugându-mĕ să viŭ fiindcă dorea să mĕ vază într'ascuns pentru ca să 'mĭ împărtășască voințele bunichi-si și chiar hotărîrea eĭ.

Alergaĭ la Jonchère, unde sosiĭ noaptea pe întuneric. Săriĭ zidul parculuĭ și găsiĭ în fereastra Blanșeĭ semnalul învoit între noĭ. Săriĭ în balcon ; aș fi luat chiar o fortăreță cu asalt pentru ca să caz în brațele eĭ.

Crez că n'aĭ nevoe să 'țĭ spun că în dragostea asta de tinerețe nu intra nicĭ un calcul ? Nu, nu'ĭ așa ? Insă Blanșa era să fie mumă. Mĕ temeam de orĭce din partea mândreĭ ducese, ea negreșit scârbea pe copilul care trebuia să se nască... Nu vĕzuĭ atuncĭ decât un singur mijloc de scăpare... Stăruiĭ de Blanșa ca să fugă cu mine.

Ea îmĭ spuse că mĕ iubește, îmĭ jură că nu va fi nicĭ o dată a unuĭ alt bărbat, însă nu voi să se revolte pe față în potriva voințeĭ bunichi sale. Cu toate stăruințele mele nu putuĭ s'o înduplec să fugă și plecaĭ, de la dînsa disperat.

Ah ! prietine, nu puteam să prevĕd până unde poate merge ura duceseĭ !

Blanșa, fără știrea eĭ, vreaŭ să cred și cu toate acestea și azĭ mĕ îndoesc ! —îmĭ întinsese o cursă și am căzut într'însa.

In parc, subt ferestrele eĭ, pândea un om.

Omul acesta m'aștepta cu doĭ câinĭ, doĭ dulăĭ cât doĭ vițeĭ, cum așteaptă cineva o fiară sĕlbatică.

Era o noapte grozavă de iarnă. Crivĕțul șuera cu furie. Zgomotele în pădurile marĭ iaŭ atuncĭ proporțiĭ fantastice.

Când închise domnișoara de Charnay fereastra sa, ca pentru un semnal, un semnal, pricepĭ tu ? eŭ eram la patru cincĭ sute de metre de castel ; câiniĭ fură asmuțițĭ în potriva mea !

Hidoasă luptă fuse atuncĭ între mine și câinĭ ! Nu aveam nicĭ o armă la mine și cât p'acĭ era să mĕ omoare câiniĭ. Din norocire găsiĭ un ciomag tocmaĭ în clipa când mĕ credeam perdut și cu el mĕ putuĭ apăra. Putuĭ să fug, lăsând morțĭ p'aceștĭ doĭ apărătorĭ aĭ cinsteĭ neamuluĭ la Roche-Villars.

A doazi de dimineață fuĭ găsit în mijlocul uneĭ pădurĭ din apropiere, maĭ mult mort și plin de rănĭ grozave.

Domnuluĭ de Vaunoise, vecinul duceseĭ îĭ datoraiŭ viața.

Trecu multă vreme până să mĕ vindec...

Nicĭ nu mĕ vindecasem bine când Domnișoara de Charnay uitându'șĭ făgăduelile, îmĭ ceru să'ĭ 'napoiez cuvĕntul. N'aveam decât să fac ce 'mĭ cerea. Și convalescența mea se isprăvea tocmaĭ când primiĭ o ultimă scrisoare de la aceea care fusese amanta mea d'un minut.

Citește-o.

Dete notaruluĭ biletul pe care Blanșa de Charnay scrisese vorbele acestea :

„George, iubirea noastră 'ĭ blestemată... Copilițele mele aŭ murit.... Adio“.

— Ah ! biletul ĕsta nu m'a maĭ părăsit, zise George iar. L'am purtat tot dauna pe inimă... Treĭ zile dupe ce am primit biletul ĕsta, am plecat în America, cu sufletul gangrenat de toate patimile rele carĭ pot încolți în fundul uneĭ inimĭ ulcerate, jurându-mĕ ca să nu mĕ maĭ întorc nicĭ odată saŭ să mĕ întorc bogat și să 'mĭ rĕzbun.... Am luptat multă vreme.... Și acum mĕ vezĭ.

— Să'țĭ rĕzbunĭ, nenorocitule, zise notarul... Pe cine ? Ducesa a murit de o moarte grozavă, arsă în castelul de la Boissy din care n'a maĭ rĕmas decât ruinele... Nepoata eĭ... cu toată averea pe care o are... nu 'ĭ dintre acelea pe care s'o pizmuiască cineva... Nu are nicĭ un copil !... Are un bărbat cu care nu o vede nicĭ odată nimenĭ... Trăește ca o călugăriță...

Dacă aĭ vedea'o numaĭ un minut, țĭ-aĭ uita toată ura. Fiĭ dar generos... Uită !...

Ș'apoĭ, rĕul pe care 'l face cineva lasă numaĭ mustrare de cuget... Tu aĭ izbutit... Ce poțĭ dori maĭ mult ? Maĭ bine fă pe alțiĭ fericițĭ ; o să fiĭ și tu fericit !

George îĭ luă vorba :

(Va urma)

să 'ĭ dăruesc ceva. Nu vreaŭ să mĕ tocmesc; dacă ne vom învoi din preț, eŭ plătesc peșin.

— A! vere!.. zise D. Lampescure cu un zîmbet frumos de negustor pe buze. Și cam ce aĭ voi ceva frumos?

— Aș voi să 'ĭ daŭ tot ce trebue unuĭ popă când slujește leturghia, tot, afară de carte și de potir.

— Ințeleg, vere, înteleg: îțĭ trebue un stihar, un patrafir, o sfită și podoaba de la mâna stângă. Slavă Domnuluĭ, vere, aĭ de unde să alegĭ... Ia vezi-le pe acestea!

Și negustorul nostru, lăsându'ĭ gura apă când se gândea cât o să câștige, se grăbește să deschidă dulapurĭ și sertare și întinde în fața mușteriuluĭ tot ce avea maĭ scump și maĭ frumos lucrat: stihare carĭ 'țĭ făceaŭ plăcere să le vezĭ, cu dantele fine la mânecĭ, până în coate, — și pe jos pe poale până la genunchĭ și chiar maĭ sus; patrafire și sfite și podoabe lucrate toate de mâinĭ de zîne, cu ciorchinĭ frumoșĭ de strugurĭ cusuțĭ cu fir și spicurĭ frumoase de graŭ, tot cu fir cusute, — toate acestea foarte frumoase, vrenice să strălucească pe umeriĭ unuĭ arhiepiscop.

Era ceva care lua ochiĭ.

II

— E frumos, e delicat, e scump lucrat, vere! îĭ zise meșterul Alari entusiasmat. Nu credeam că în Avignon se poate găsi odăjdiĭ așa de pompoase. Iţĭ fac complimentele mele, vere! Acum e vorba să nu cerĭ prea scump și maĭ cu seamă să se potrivească toate acestea pe popa nostru. Nu 'ĭ am mĕsura și nu pot să i-o iaŭ, fiind-că vreaŭ să'ĭ fac o surpriză.

— Aĭ dreptate, vere; însă putem să ne lipsim de mĕsură. Ș'apoĭ, astea nu se prea potrivesc tot-d'auna... Spune'mĭ numaĭ cum îțĭ e nepotul, vere, nalt, mărunt, gros?

— Nicĭ gros, nicĭ mărunt, nicĭ nalt, un om aproape ca D-ta, poate maĭ burtos de cât D-ta, poate maĭ slab. Iacă, mi se pare, așa pe d'asupra, că stiharul ĕsta și cu sfita asta s'ar potrivi pe D-ta întocmaĭ ca pe dînsul.

— Să încercăm! zise D. Lampescure.

— Dacă voeștĭ... zise Alari.

Și d. Lampescure, ca să'șĭ laude marfa și s'o vînză maĭ cu preț, se îmbracă cu cămașa albă cu dantele. Pare turnată pe dînsul și'ĭ șade foarte frumos; el se încinge peste cămașa asta cu un cordon; peurmă, pe d'asupra pune patrafirul și și'l încinge la spate, pune apoĭ pe umerĭ o sfită care'l prinde de minune. Pe urmă se pune drept în fața vĕruluĭ, cu fruntea sus, cu ochiĭ în pămînt, deschide brațele, par'că gata să zică un «Dominus vobiscum...» când, fără veste, meșteru Alari înhață o sfită, o strânge iute și o vîră subt haină, maĭ repede decât mi-a trebuit mie ca să vĕ spun; peurmă deschide ușa și fuge ca și cum îl gonea dracu dindĕrĕt.

Negustorul nostru, care se vede furat ca și cum ar fi fost în codru, fuge dupe hoț, și aleargă, aleargă, aleargă pe nerĕsuflate și strigând ca un boŭ. «Prindeți'l! Puneți mâna pe hoț!»

Când vĕzură trecĕtoriĭ—și era multă lume pe strade, ce voițĭ? era o lunĭ de Rusaliĭ, și în Avignon nicĭ o dată nu se lucrează într'astfel de zi;—când vĕzură trecĕtoriĭ, zic, pe preotul acesta ciudat, care slujise leturghia saŭ care se'mbrăcase ca s'o slujească, fugind, speriat ca un ovreĭ, fugind nebun, urlând și răcnind, cu o mână în aer, și cu cealaltă sumecându'șĭ cămașa ca să nu se încurce în poale, încremeniră și zĕŭ că nu știaŭ ce se întîmplase.

Unde puĭ că și potaia de câine fugea dupe stĕpîn, lătrând pe hoț și mușcându'l de picioare.

Heĭ! dar când se află peurmă pozna—și vestea se lăți repede, fiindcă pehlivanul Alari avusese grijă ca să spue de dimineață, luĭ Ion, luĭ Petre și luĭ Tonică, că avea să joace o farsă, când aflară oameniĭ pentru ce fugea așea d. Lampescure, trebuia numaĭ să staĭ d'o parte și să vezĭ gălăgie, aplause, rîsete bajocoritoare!

Bietu domnu Lampescure, cu limba scoasă, curgĕnd apa de pe dînsul, gîfîind, roșu ca creasta unuĭ cocoș, alergase atâta de mult, și sufla așa de greŭ, încât ne maĭ putĕnd rĕsufla, căzu lung!

Se zice că un soldat voinic prinse pe hoț tocmaĭ la Puțu-cu-Boiĭ și-ĭ luă sfita pe care o furase; peurmă Alari fu dus în triumf până în Piața-Schimbuluĭ, în mijlocul uneĭ mulțimĭ care striga mereŭ: «Să trăiască meșteru Alari!»

Modest cum trebue să fie orice om cu adevĕrate merite, meșterul Alari se făcu îndată nevĕzut.

I. S. Sp.

O FRUMOASĂ MĔSURĂ

Paris, 19 Februarie.— Comisiunea bugetuluĭ a decis să deschidă guvernuluĭ un credit de 3 milioane asupra bugetuluĭ din 1891 ca să poată să acorde o ușurare de imposit fonciar micilor cultivatorĭ cercațĭ de asprimea erneĭ.

Viața Literară

II

Privirĭ generale asupra nuveleĭ

In mișcarea noastră literară contimporană, nuvela este genul de scriere cel maĭ cultivat, după poezie. De la genul ușor, delicat, spiritual a luĭ Teleor, ajungând printr'o trecere de felurite alte nuanțe, care de care maĭ originale și caprițioase, până la genul dezvoltat, serios, tinzînd a atinge câte-odată cadrul romanuluĭ, al luĭ de la Vrancea,—nuvela este singura literatură a prozeĭ ce s'a dezvoltat, de câțĭ-va anĭ încoa, cucerind cu desăvîrșire gustul publiculuĭ ales.

Maĭ toțĭ poețiĭ, când cizelarea formeĭ versurilor și vînătoarea după rime î-a obosit, apucă drumul, maĭ calm și maĭ larg, al nuveleĭ; în cât nu e rar să vezĭ, de exemplu, pe revoltatul și sumbrul Richepin, scriind câte-odată nuvelete de o finețe dulce, aproape femenină; saŭ pe *calamburistul* de rime Baeville, semnând nuvele pline de eleganță, și une-orĭ, de interes psihic.

In Franța, nuvela a ajuns la o dezvoltare uimitoare, prin armonia și culoarea formeĭ, și interesul fonduluĭ.

Multe din ziarele marĭ pariziene, excluzând articolele de fond politice, le-a înlocuit cu nuvele, semnate de ceĭ maĭ talentațĭ prozatorĭ și poețĭ.

Cititoruluĭ de gust îĭ place să citească, zilnic, povestea ușoară și scurtă a uneĭ întâmplărĭ din viața socială; schițarea saŭ creionarea fină a unuĭ moment psihic, observat și prins de către ochiul pătrunzĕtor al scriitoruluĭ.

Ast-fel, nuvela, de la genul eĭ ușor, spiritual, de o delicateţe subtilă și eterică, ca un parfum vag de iarbă primăvăratecă,—cum ar fi cele carĭ ies din condeiul voluptos al luĭ Catulle Mendès;—alte orĭ transformându-se într'o proză impudică, de un realizm pornografic,— ațîțătoare de nervĭ istericĭ,—ca cele ce abundă cu atâta fecunditate din pana luĭ Armand Silvestre; — ea rĕmâne însă adese-orĭ un prețios document omenesc, psichologic; saŭ o intimă pagină al uneĭ sensibilitățĭ artistice, în care vibrează o emoțiune estetică adâncă și sugestivă. Dovadă despre aceasta pot fi aduse cele maĭ multe din nuvelele luĭ François Coppée,—poetul social al „*Umiliților*“ și liricul dulce și melancolic al acelor vaporoase, calde și adorabile impresiunĭ, numite: „*Intimitățile*.“

Una din acele nuvele, intitulată: „La lumina uneĭ ferestre“ este de o filosofie atât de înaltă, de o poezie atât de omenească, în cât ne dă revelațiunea a tot ce avem maĭ profund și rar în spirit; maĭ sensibil și fin în inimă.

Paul Bourget este poate singurul care a dat nuveleĭ cea maĭ desĕvêrșită importanță, făcênd dintr'însa aproape un studiŭ psihologic. Ast-fel sunt cele două volume de „Pastele,“ primul coprinzînd zece portrete de femeĭ; iar al doilea: zece portrete de bărbațĭ. Alphonse Daudet reduce nuvela la simple schițărĭ de impresiunĭ personale, ce aŭ însă un farmec, pe care celebrul scriitor pare a'l fi răpit din cerul dulce și albastru din sudul Franțeĭ. Ele se cuprind în volumele care poartă titlurile: „Femeile artiștilor,“ saŭ „Poveștĭ de Lunĭ,“—un șireag de mărgăritare cochete și drăgălașe.

Până chiar și sumbrul, recele și pesimistul Zola a scris nuvele de o rară frumusețe, cum sunt cele două volume de „poveștĭ către Ninon,“ pe care aĭ crede că aŭ eșit din condeiul al nu știŭ căruĭ poet nervos, sensibil și visător.

Jules Lemaitre se întreabă dacă era cu putință să prevadă cine-va că cel care a scris poeticele poveștĭ către Ninon, avea să fie maĭ târziŭ autorul luĭ „Germinal,“ saŭ al aceleĭ epopeĭ sumbre „L'asommoir.“

Guy de Maupassant a scris câte-va romane admirabile; criticĭ însă nu 'l numesc de cât „autorul nuvelelor,“ dintre carĭ nu știŭ care din ele nu constitue un mic cap de operă.

La noĭ, ceĭ carĭ cultivă acest frumos gen de proză, cu un adevĕrat succes, sunt puținĭ. Printre aceștia, se citesc maĭ ales: de la Vrancea, nuvelistul cu tendințe de romanțier, când realist și satiric (ca în Iancu Moroĭ, Domnul Vucea); când romantic și cu puterĭ vizuale psihice ecsagerate (Trubadurul, Liniște), când de un lirism ideal, cizelat într'o formă flaubertistă (Legenda Fanta-Cella). Apoĭ: Duiliu Zamfirescu, nuvelist delicat, psiholog, une-orĭ de un romantizm sentimental; el amintește câte odată darul peisagistic și impresionabilitatea luĭ André Theuriet.

Dumitru Teleor,—une-orĭ, un aquarelist simplu, firesc și delicat; alte-orĭ un observator care rîde cu o ironie blândă, și —din nefericire,—foarte adese-orĭ un cronicar banal.

Alexandru Macedonski, în timpiĭ din urmă, pare a fi lăsat de-oparte „înălțările, și transporturile spre culmile periheliice“ ale versurilor îmbrăcate într'o formă de o corectitudine rigidă, pentru a se devota nuveleĭ,—această caprițioasă amantă a poeților. D-sa a scris câte-va nuvele, pe care le-a numit „reprezentative,“ unele din ele dându-ne aspectul unor moravurĭ sociale ridicule, (Dramă Banală) altele încercând a ne dramatiza adâncurile unuĭ suflet omenesc străbătute de licărirĭ de geniŭ și de nebunie (cum ar fi Nicu Dereanu) iar altele înfățișându-ne colțurĭ de natură, cu o putere coloristică admirabilă (zi de August, Intre cotețe). Acest scriitor însă, din cauza uneĭ exagerate și mistice adorațiunĭ pentru formă, devine adese-orĭ ca cel maĭ bizar simbolist saŭ decadent din Franța. In cât nu e rar să întâlneștĭ, lângă un pasaj clar, armonios, colorat, o țesătură lungă de frase obscure, căutate și avênd aerul de a reflecta sensurĭ simbolistice. Această maladivă pasiune de formă a făcut din acest scriitor, de mult talent, une orĭ, un scamator de rime sonore, carĭ ascund în ele un gol rece de cugetare și simțire; alte-orĭ, un prozator, care amintește pe neînțelesul și obscurul Jean Moréas.

In această familie de nuveliștĭ pot intra încă D. Alex. Vlăhuță, care n'a scris de cât o singură nuvelă admirabilă (Din durerile lumeĭ); D-na Sofia Nădejde, o povestitoare simplă și plăcută, cu stil greoĭ, dar înfiorat de vibrația unuĭ umanitarism comunicativ. Alte câte-va nume cred că ar putea încă figura în cadrul restrâns și incomplect al acestuĭ articol. Dar cum prin aceste câte-va privirĭ grăbite nu încerc să'ĭ daŭ proporțiunile unuĭ studiŭ amănunțit, articolul de față nu poate fi privit de cât ca o sinceră plăcere personală de a 'mĭ nota câte-va impresiunĭ pe care poate ar fi fost maĭ bine să le fi păstrat pentru un amic intim, spre a le risipi, sub farmecul discret al câtor-va ore de petrece intelectuală.

Traian Demetrescu.

De vênzare Casele Nr. 10 din str. Clemențeĭ. Doritoriĭ se vor adresa alăturĭ la Nr. 8.

DE INCHIRIAT Etajele caseĭ din Bulevardul Elisabeta Nr. 91, alăturĭ cu Liceul Lazăr, în fața avuzuluĭ compuse din 40 încăperĭ dintre care 8 saloane spațioase, curte, etc. și care ar putea servi pentru o cancelarie saŭ pensionat, jos prăvăliĭ și un vestibul mare bun pentru o tipografie, doritoriĭ să se adreseze chiar acolo.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viță veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
D-na E. C.	15 „
Iorgu D. H. Ioan	22.50
D-na Elena I. D. H. Ioan	10 „
Ghiță Stoenescu	10 „
V. Secăreanu	5 „
Vlad Cernățeanu	40 „
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25 „
Jaques Herdan	100 „
D. C. A. Budac	5 „
Eleviĭ claseĭ V lic. Sf. Sava	25 „
D-ra Maria Dr. Nichita	10 „
D. Dr. Nichita.	20 „
Eleviĭ Școaleĭ comerciale.	52.50
D. B. Secăreanu	5 „
D. R. Cordcscu	100 „
D. A. Katz	4 „
Eleviĭ cl. IV gimn. Bacăŭ	14 „
Locotenent T. T.	5 „
Eleviĭ cl. VI lic. st. Sava	25 „
Eleviĭ șc. de mișcare C.F.R.	25 „
D. C. N. Moscu	25 „
(Va urma) *Total leĭ*	*1200.50*

Ghiveciŭ călugăresc de Post

Castravețĭ în butoae de 10 kilo

Mâncațĭ **GHIVECIU IULIAN**

Mâncațĭ Singur inventator, proprietar și depositar.

Mâncațĭ

. . . .

Mâncațĭ Mazăre, fasole, bob, dovleceĭ, Tarhon, Bame, Pâtlăgele vinete, Roșiĭ, Spanac, Stufat, p. Tocate, Ciupercĭ, Anghinare, Sparanghel, etc. Cualitate garantez prețurile mult maĭ eftine ca alte fabricĭ.

Mâncațĭ

Mâncațĭ

Mâncațĭ

. . . .

Mâncațĭ **Compoturĭ**

Mâncațĭ Caise verzĭ, caise coapte, Fragĭ, Vișinĭ, Coacăze, Corcodușĭ, Rengloturĭ, Pere, Cantalup.

Mâncațĭ

Ce? Cutia de 1000 grm. leĭ 2.75

Castravețĭ în butoae de 10 kilo

IULIAN OPRESCU

Ultime Informații

Corpurile legiuitoare n'aŭ ținut nicĭ azĭ ședință, de oare-ce Generalul Florescu a fost reținut la Palat.

Contrar știrilor date, ministerul n'a depus încă jurămîntul. Disolvarea s'a acordat.

Abia după orele 4 p. m. ministerul va fi constituit definitiv.

—✠—

Deosebirile de versiunĭ ce există nu privesc de cât pe uniĭ din viitoriĭ miniștri.

De pildă, să zice că Generalul Florescu va fi Președinte de consiliŭ fără portofoliŭ.

Tot așa să zice că ministru de culte va fi D. D. G. Theodorescu, iar ministru de externe D. C. Esarcu.

In privința numelor principale carĭ vor fi fruntea cabinetuluĭ, toate versiunile sunt unanime.

—✠—

Aseară președintele societățeĭ funcționarilor comercialĭ cu D. S. Faim aŭ înaintat Camereĭ de comerciŭ o petițiune subscrisă de un numĕr însemnat de marĭ comercianțĭ aĭ Capitaleĭ, precum: D-niĭ St. P. Bechianu, S. Faim, Ioan Țetzu, Dumitru Răduleanu, N. G. Fundescu, I. T. Dancovicĭ, Melic și Resch & Fiu etc. carĭ cer repaosul de Duminică de la Camera de Comerciŭ pentru a putea înființa școală de adulțĭ.

—✠—

Aflăm în mod pozitiv că Impĕratul Franț Iosef a trimis Țaruluĭ o scrisoare întocmită din cele maĭ măgulitoare cuvinte, invitându'l a asista la marele manevre ale armateĭ austriace din anul acesta.

Țarul a primit, cu condițiunea de a nu se maĭ invita un al treilea suveran la aceste manevre. Decĭ, Impĕratul Germanieĭ nu va maĭ asista la manevrele austriace, după cum se respândise zgomotul.

Semnificativ

—✠—

D. P. Rădulescu a bine-voit ca pe lângă o scrisoare dintre cele maĭ mișcătoare să ne trimită și 10 **leĭ pentru monumentul vînĕtorilor din Ploeștĭ.**

—✠—

CONSERVELE FABRICEI D. STAICOVICI

1889 Medalia de Argint de la Expoziția universală din Paris. 1890 Diploma cu madalia de Aur la Expoziția din Bordeaux

— **Diplome de onoare și medalii de Aur din Țară.** —

PREȚUL CURENT

Cutia de 500 grame	L.	B.		L.	B.	**Cutiĭ de 800 grame**	L.	B.
Mazăre boabe extra-fină	1	10	*Bulion tomate*	—	75	*Pătlăgele vinete în sos*	—	90
„ „ *fină*	1	—	*Ardeĭ umplut cu carne*	1	50	*Bulion tomate flaconul*	—	90
„ „ *mijlocie*	—	90				**Cutiĭ de 400 grame**		
„ *verde păstăĭ*	—	80	**Cutia de 100 grame**			*Pătlăgele tocate*	—	20
Fasole verde fină	—	65	*Mazăre boabe extra-fină*	1	80	*Țărĭ plachie*	1	20
„ „ *grasă*	—	65	„ „ *fină*	1	60	*Bulion tomate*	—	60
Flageolete	1	20	„ „ *mijlocie*	1	40			
Bobu verde	—	65	*Fasole verde fină*	1	20	**Cutiĭ de 1½ kilogram**		
Tarhon	—	65	*Tarhon*	1	20	*Mazăre boabe*	1	60
Dovleceĭ	—	65	*Dovleceĭ*	1	—	*Fasole verde fină*	1	60
Mărar	—	65	*Bame sos tomate*	1	20	*Bob verde*	1	60
Bame sos tomate.	—	65	*Ghivecĭ*	1	20	*Dovleceĭ*	1	60
Pătlăgele împănate	1	10	*Pătlăgele roșiĭ întregĭ*	1	—	*Bame sos tomate*	1	60
„ *prăjite pentru musaca*	1	—	*Sparanghel alb gros*	3	—	*Ghivecĭ*	1	60
Ciupercĭ	1	20	„ „ *subțire*	2	80	*Pătlăgele vinete sos tomate*	1	65

Depourĭ la toate Băcăniile principale din Țară.

ICRE moĭ dulcĭ Proaspete

STRIDII DE OSTANDA

IULIAN OPRESCU (Ghiveciu)

39, LIPSCANI, BUCUREȘTI, 39

Directorul nostru a primit următoarea scrisoare din Craiova:

CRAIOVA, 1891 Februarie.

Stimate D-le Beldimanŭ,

Aplaudând cu inima la punerea pietreĭ fundamentale a *ligeĭ culturale române* vĕ rog, bine-voițĭ a primi și din partea mea, suma de 25 leĭ, și fie ca obolul meŭ, alĕturĭ cu al tuturor inimilor româneștĭ, să înalțe acest splendid edificiŭ al națiuneĭ noastre!

Ridicarea unuĭ monument vitejilor batalionuluĭ al II-lea de vînătorĭ din Prahova *care aŭ sfințit cu sângele lor libertatea Bulgarieĭ*,—**face să ne ție nouă, tuturor, curagiul deștept pentru marea noastră libertate a Românilor din România!..**

Vĕ rog, stimate D-le Beldimanŭ, a primi și pentru aceasta 15 leĭ dimpreună cu salutul meŭ.

C. N. Moscu.

—✠—

Corespondentul nostru din Constanța ne telegrafiază că de cincĭ zile n'a primit poșta.

Intrebând la oficiul poștal central de cauza acesteĭ nesăbuite — ca să nu zicem altfel — întîrzierĭ, ni s'a rĕspuns că din pricina furtuneĭ ce a fost pe calea ferată!

Cam când și unde a fost furtună, D-le inspector general al poștelor?

—✠—

La 26 curent va avea loc, la Brăila, în saloanele Raly, concertul și balul dat de societatea filarmonică „Lyra.“ Deja tot orașul s'a grăbit a primi cu plăcere invitațiunile făcute de către societate. Acest bal promite a fi cel maĭ frumos și elegant.

—✠—

Teatrul Național. — Mercurĭ 20 curent, **Fatinița.**

Sala Băilor Eforieĭ.—**Balul comercianților de bĕuturĭ spirtoase.**

Sala Ateneuluĭ.— Concertul dat de Th. Micheru.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 20 Februarie. — *Curierul Burseĭ* află că un doctor bulgar, D-nu Tranjen, a descoperit un noŭ remediŭ contra tuberculozeĭ și că a obținut marĭ succese.

BUDAPESTA, 20 Februarie.—Partidul liberal a ținut conferință ierĭ, în cursul căreia D. Szapary a rezumat respunsul pe care 'l va da interpelăriĭ relative la acțiunea puterilor în afacerea nihiliștilor din Bulgaria. El va zice că în urma mĕsurilor aspre luate de Italia și Elveția, nihiliștiĭ aŭ început să emigreze în Bulgaria. Austro-Ungaria a făcut ca guvernul german: a atras atențiunea reprezentatuluĭ monarchieĭ la Sofia, în această privință.

Guvernul bulgar a primit observațiile ce i s'aŭ adresat; a mulțumit pentru înștiințare și a promis că va lua mĕsurile necesare.

PREPARAȚIUNI pentru școala militară.

Se primesc și internĭ

G. BUZOIANU, PROFESOR CRAIOVA.

MUȘAMALE SACI și PÂNZETURI pentru producte.— Se vinde cu prețurile fabriceĭ la.

M. LITMAN

Strada Lipscanĭ 10 (Palatul Dacia),

Bucureștĭ

Pănzăria Anton V. Pistoliu

Strada Lipscanĭ 2

Vis-a-vis de

AU BON GOÛT

OLANDA Rumburg, Belgia, Bielefeld, Șifon, Madipol,on Melino.

LINGERIE pentru dame și bărbațĭ, ciorapĭ, batiste, mănușĭ, cravate, corsete.

GARNITURI mese, șervete, prosoape, dantele valanciene, torchon, broderie, **perdele, flanele Jäger.**

Se primesc comande pentru trusourĭ. Prețurĭ moderate.

MAI IMPORTANTISIM

Und' te ducĭ amice cu așa mare zor?
Merg la Carapati să iaŭ mărțișor!
Se vînd mărțișoare și l'alțĭ giuvaergiĭ
Moft, că nu sunt cu șic, și așa de hasliĭ
Și-a dat osteneala Theodor Radivon
Să facă embleme și chiar pe Cupidon,
Să vezĭ rândurele, să vezĭ flutureșĭ
Pentru coconițe, pentru îngerașĭ.
Maĭ sunt și steluțe, sunt și inimioare
Foarte drăgălașe și cu cheișoare
Pentru religioase și călugărițe
Le-a făcut acuma niște cruciulițe.
Maĭ are Albume, Carnet de Bonheur.
Diverse embleme, ma parol d'honneur.
Să 'l auzĭ că 'țĭ spune **(cu asigurare)**
Astea sunt de aur cu mărgăritare
Sunt și poruncite de Doamna cutare,
Cu șnur de mătase și catifelușe
Pentru High-Life, puse și în cutiuțe.
Poftițĭ și D-voastră, așa un talisman
Să rĕmânețĭ frumoasă și pe acest an,
Are marfă aleasă, spuĭ drept n'am crezut,
Așa asortament nicĭ c'am maĭ vĕzut
Și maĭ are încă și Bijuterie
De nunțĭ, de logodne și argintărie,
Mărfurĭ noĭ primește în orice sĕptĕmână
Cu prețurĭ modeste și de orice mână.
Se găsește iară și muzicĭ de mese
Cu cântece frumoase, noĭ de tot, alese,
Horĭ naționale și horĭ de salon
Poftițĭ să le vedețĭ, vĕ roagă **Radivon.**

SĂPUN MINUNAT.

Dorițĭ un săpun cu parfum pătrunzător,
Plăcut la pipăit și bine-făcător?
Cumpĕrațĭ numaĭ Congo, săpunul parfumat
Ce-ĭ învelit artistic și foarte elegant.
(Săpunăria Victor Vaissier, Paris).

„AMICUL AGRICULTORULUĬ“

Revistă agricolă, comercială, industrială și economică.

— *(Anul al II-lea)* —

Apare de două orĭ pe lună, format 4 mare (52—60 pagine fie-care numĕr)

— **Abonamentul anual Leĭ noĭ 6.** —

Cererile pentru abonamente să se adreseze administrațiuneĭ revisteĭ *„Amicul Agricultoruluĭ“*, Bucurescĭ, strada Smârdan, Nr. 15.

Am onoare a face cunoscut că conform publicațiuneĭ inserată prin *Monitorul Oficial* Nr. 247 în loc de Iosif Schwartz, cum m'am numit până acuma mĕ voi numi și semna de acuma înainte **Iosif Negreanu** actualmente comerciant de Cereale în Tecuciŭ.

ATELIER autorizat, și MAGAZIN asortat pentru instalațiunĭ de GAZ, APA, TELEGRAF, Closete, Băĭ și Canalizărĭ cu prețurĭ foarte reduse.

H. MARCUS

32, Str. Colțeĭ, fosta Școală profesională

La Lebăda MAGAZIN de Incredere

LINGERIE ȘI PÂNZĂRIE

Bucureștĭ. 54, Str. Lipscanĭ, 54. Bucureștĭ

OLANDA Rumburg, Bielefeld, Irlanda, Belgia dublă de cearceafurĭ.

Chifon, creton, schirting, picheturĭ, etc.

Serviciurĭ fețe de mese, șervete de olandă, prosoape, cuverturĭ de pat și masă.

Perdele naționale în diferite colorĭ, de rețea albe și colorĭ, Portiere.

Plăpămĭ de flanel și flanele sistem Dr. Iäger.

Cămășĭ gulere, manșete, cravate, ciorapĭ, batiste, mănușĭ, măruntișurĭ.

Trusourĭ complecte pentru mariage, comandele se efectuează prompt.

Depoŭ de broderiĭ și dantele.— 12 % rabat D-lor Studențĭ.

Cu toată stima

Mihailescu & Căpitănescu.

MAGAZINUL DE

Bijuterie Ceasornicărie și Argintărie

G. C. NICOLAU

(Vis-a-vis de Prefectura Poliţieĭ Capitaleĭ)

Recomandă bogatul sĕŭ asortiment de Bijuterie lucrată în aur cu pietre fine.

A sosit. **„MĂRȚIȘOARE“** *din cele maĭ noĭ și frumoase forme lucrate în aur, argint și metal.*

Boalele sifilitice

NEPUTINȚA BARBATEASCA

Vindecă după cele maĭ noĭ metode radical fără durere și impedicare, după experiență de 19 anĭ. Specialist în boale secrete.

Dr. THÖR

STRADA EMIGRATU Nr. 1, intrarea din calea Victorieĭ prin strada S-țiĭ Voivozĭ (Tramway).

Consultațiĭ dela 8 dim. pând la 8 seara

Loc de așteptare pentru fie-care.

Avis important pentru Israelițĭ

Și 'n anul acesta ca și 'n toțĭ aniĭ MOARA ARTIFICIALĂ din BOTOȘANI proprietatea D-luĭ Aron ABRAMOVICI va fabrica

FĂINĂ PENTRU PASCĬ.

Două sau treĭ Capsule Guyot

luate înainte de masă pot înlocui apa de gudron în contra bólelor de piept și potolesc în puțin timp tusea cea maĭ înversunată. Fie-care sticluță conține șaĭ-decĭ de capsule albe pe carĭ e tipărit numele inventatoruluĭ. Tratamentul guturaiurilor vechĭ și neglijate, al bronșitelor cronice, al catarelor, al astmelor, prin Capsulele Guyot; costă abia dece banĭ la cincĭ-spre-dece banĭ pe ḑi. Aceste capsule se vînd în cea maĭ mare parte din farmaciĭ din tóte țerile și sunt preparate în 19, rue Jacob, Paris, în Casa L. Frere, care a obținut cele maĭ înalte recompense, Medaliĭ de aur, la exposițiile internaționale din Amsterdam, Sydney, Paris, etc.

Prețul sticluțeĭ: 3 leĭ.

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea să în tratament de guturaĭ, iritațiunĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, scrintiturĭ, rănĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în tóte farmaciile. — A se cere iscălitura noastră.

MAȘINE AGRICOLE

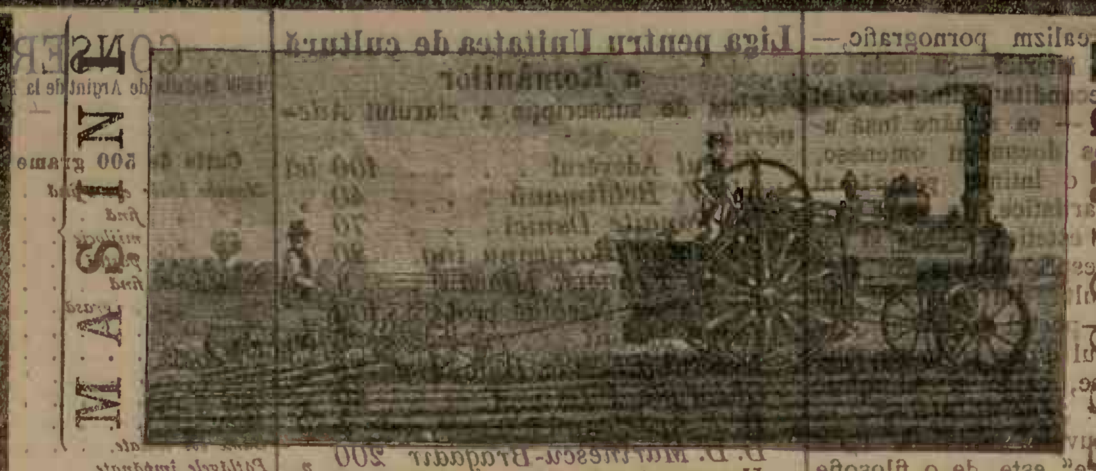

JAMES HORNSBY

Bucurescĭ, — 2, Str. Smârdan 2, — Bucurescĭ

LOCOMOBILE și TREERĂTOARE CELE MAI PERFECȚIONATE

Premiate în toate expozițiile și concursurile agricole Internaționale cu peste 1000 una mia de premiurĭ I-iŭ.

Mașine de secerat și legat snopĭ, sistem noŭ cu „tăișul la dreapta“

MAȘINE DE SECERAT, foarte solide de greutate circa 330 kilograme.
PLUGURĬ UNIVERSALE, de fer și de oțel, și Plugurĭ de abur.
VENTURATOARE Nr. 5 și BATOZE DE PORUMB duble și toate cele-l'alte mașine agricole după sistemele cele mai perfecționate, etc. etc.

— Mușamale împraegnate și carele englezeștĭ 1-a Qualitate. —

NOUĂ FABRICĂ SISTEMATICĂ

PARCHETE MASIVE

BUCHER & DURRER

Șoseaua Basarab, la capul podului Plevneĭ.

Se recomandă pentru *confecționarea* și *punerea* de tot felurĭ de *parchete masive*.

Tot acolo se află și un mare depozit de *lemne de construcțiunĭ* și *scândurĭ* uscate, de la ferestraele noastre de aburĭ de la Grozeștĭ (Mehedințĭ).

SOCIETATEA

DE

Basalt artificial și de Ceramică dela Cotrocenĭ

Capital social leĭ **1.500.000** *depuși vĕrsațĭ*

— Magazinul, 8, Strada Doamneĭ, —
(Casele Maior Mișu)

Buste, Statuete, Vase, Medalióne

SOBE de PORȚELAN

ALBE ȘI COLORATE.

BOALE SECRETE

Cel mai bun Antiblenoragic

CAPSULE

CU BALSAMURI EMULSIONATE și PANCREATINĂ

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum nu îndeplinește cele două condițiunĭ indispensabile: de a se asimila repede și a nu irita traectul intestinal. Modul cu totul special și noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă și fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tuturor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect și radical, scursorĭ (sculament) nouĭ și vechĭ atât la bărbațĭ cât și la femeĭ, precum Blenorea, boala albă, etc. Prețul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecția Santalină*. — Prețul unuĭ flacon 2 leĭ și 50 banĭ.

Deposit general: Farmacia la «Coroana de oțel» Mihail Stoenescu, strada Mihaiu Vodă, Nr. 55, Bucureștĭ.

In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poștal.

Să se observe cu rigurositate instrucțiunea ce însoțește fie-care cutie și flacon.

ESTE CONSTATAT CĂ

„LA PATRIE“

ESTE CEA MAI BUNĂ HÂRTIE DE ȚIGARĂ FRANCEZĂ
de la fabrica

— L. LEON & C-nie, Paris —

a căreĭ etiquetă reprezintă **Bouget de l'Isle** *cântând* **Marseilleza**

In urma uneĭ minuțioase analise chimice făcută în Bucurescĭ de d-rul Bernhard de Landvay, directorul laboratoruluĭ central chimic higienic, la Ministerul de Interne, No. 631 din 9 Septembrie 1888 și No. 455 din Iunie 1890, rezultă că hârtia de țigară «LA PATRIE» din fabrica Leon & C-nie în Paris, este liberă de orĭ-ce materie vĕtămătoare, și că prin finețea eĭ extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenușe, asemenea a fost admis și constatat ca nereproșabil la control prin serviciul sanitar al capitaleĭ sub No. 239 din 5 Maiŭ 1889.

Din punctul de vedere technic și higienic, această hârtie corespunde tuturor exigintelor arteĭ și științeĭ. Tot asemenea resultat s'aŭ obținut prin analise făcute la laboratorul municipal din Paris, la Regia Medicală din St.-Petersburg, la profesorul de chimie de la Universitatea din Lemberg, și prin maĭ mulțĭ alțĭ chimiștĭ competințĭ.

Este dar în interesul orĭ-căruĭ fumător care ține la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orĭ-ce hârtie în loc să 'șĭ aleagă pe aceasta care a fost constatată de către toate autoritățile chimicale higenica veritabilă hârtie a căruia etiquetă represinto pe BOUGET DE L'ISLE cântând «MARSEILLESA».

FIE-FARE FOIȚĂ POARTĂ FIRMA FABRICEI

L. LEON & C-NIE, PARIS

Pentru vînzarea hârtieĭ fabrica a înființat pentru România depozite în BUCURESCI, GALAȚI și IASI. Se găsesce de vînzare la toțĭ debitanțiĭ de tutun. Depozit general la D-niĭ FRAȚII LOEWENTHAL, Galațĭ. In Bucurescĭ la d-nul Osias Weiss, strada Decebal, No. 20.

CURELE de Transmisiune

Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru mașine: **Asbest. Manometri**

STOFE pentru nivel, robinete și Ventile de abur, Bumbac pentru șters.

POMPE PENTRU VIN

cu prețurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch **39, Strada Academieĭ, 39**
vis-à-vis de Ministeriul de Interne

Prețurĭ fixe

Pomĭ Roditorĭ

ALTOIȚI

— de diferite specĭĭ —

din cele maĭ renumite calitățĭ și de diferite etățĭ

Se află de vênzare

LA GRADINA
Numită BRĂSLEA

GEORGE JOANID

Str. Polonă, 126, sub. Icoana

D-niĭ amatorĭ din Capitală și din districte, care vor dori a avea catalogul, sunt rugațĭ a se adresa prin epistole la zisa grădină și îndată li se vor trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Prețurile prevĕzute în catalog le am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluĭ pomilor pentru primăvara fiind sosit, d-niĭ amatorĭ sunt rugațĭ a grăbi trimiterea comandelor d-lor, de oare-ce cu cât pomiĭ se vor planta maĭ de timpuriŭ cu atât este maĭ bine.

Amatorilor de timbre poștale

UN FRUMOS ALBUM conținênd o variată colecțiune de aproape 3000 timbre poștale din toate țerile. De vênzare la D. ALBU, Strada Luterană, Nr. 22, Bucurescĭ.

Avis **D. G. CHIVU**, fost meditator la liceul Sf. Gheorghe, caută în familie meditațiunĭ de clasele primare și secundare. Doritoriĭ se vor adresa la redacțiunea acestuĭ jurnal.

De vînzare pe proprietatea **Racovița** în apropiere *de gara Balșiŭ*, **pădurĭ** în întindere marĭ și micĭ, calitatea de stânjenĭ.

De vînzare **loc viran**, 36 metri fațadă 72 adâncime, situat *str. Dreaptă, Nr. 20.*

De închiriat *dependinte de locuit, pivnițe, grajdurĭ* de 20 caĭ și *șopróne*, în *Calea Victorieĭ* cu eșire pe strada Sebastopol.

A se adresa la proprietarul domiciat *str. Dionisie, 56.*

AVIS IMPORTANT

De închiriat pe câte 3—5 anĭ, în total saŭ în parte: **Două perechĭ de case noĭ**, cu câte două etage, avênd maĭ multe încăperĭ: pivniță boltită, grădină cu pomĭ roditorĭ și curțile separate situate pe **Șoseaua Jianu, No. 10**, lângă Pensionatul Bolintineanu în Bariera Victorieĭ; aer curat, posițiune ca la Sinaia, în apropiere este Piață, stațiune de birjĭ și Tramways.—A se adresa la proprietar I. NICULESCU fotograf, șoseaua Jianu, Nr. 10, Bucurescĭ.

ARCHITECT

Primește facerea de

Planurĭ pentru case

Devisurĭ, etc.

Scrisorĭ sub: A. MANU

Bariera Victorieĭ
Strada Jianuluĭ Nr. 7

DE INCHIRIAT, locul pentru depozite de Cherestele, Lemne de focŭ și altele din Bucureștĭ strada Basarabŭ, alăturĭ cu intraria la magadia de mărfurĭ a Găriĭ de Nordŭ și vidavĭ de fabrica de bere Luter, în care actualmente este depoul de cherestele al d-lor Mayer Cohen, având pe dânsu casa de locuință, grajd de caĭ, maĭ multe șoproane, și linie ferată de intrarea vagoanelor C. F. R pentru încărcare și descărcare, se dă cu chirie de la 23 Aprilie 1891. Doritoriĭ se vor adresa la D-nu Mateĭ Hristescu, Bucureștĭ strada Sfințiĭ-Voivoḑĭ Nr. 56 saŭ direct la proprietar Costache I. Fotescu în Câmpina. **K. I. Fotescu.**

DE ARENDAT chiar de acum moșia **Sotânga-Goleasca** din districtul Dîmbovița, la 7 kilometre departe de Tĕrgoviște, asemenea se **vinde** și **pădurea** de pe dînsa în întindere ca la 250 pogoane. — A se adresa Strada Lucacĭ, No. 13, Bucurescĭ.

De Vênzare Eftin

Un postament de Moară duplă, pe pietre franțuzeștĭ de 42 zoll, sistemul cel noŭ cu transmisiune pe curele, foarte puțin uzat și complect.

Depus în Bucureștĭ, strada Sfințiĭ Apostolĭ, Nr. 28.

Doritoriĭ se vor adresa la d. Ludovic Csabaz, str. Pensionatu, 15, Bucureștĭ.

DINȚI DINȚI

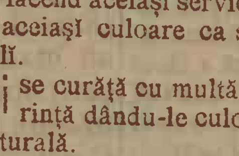

H. GOLDSTEIN

Atelier de Dințĭ Americanĭ

87, STRADA LIPSCANI, 87

Vis-à-vis de farm. d-luĭ Roșu, lîngă grădina Sf. Gheorghe

Dințiĭ parțial și denturile complecte se înlocuesc cu ceĭ maĭ finĭ dințĭ Americanĭ, lucrațĭ în Aur, Cautchuc, și Celulold, făcênd acelașĭ serviciŭ și avênd aceiașĭ culoare ca și ceĭ naturalĭ.

Dințiĭ se curăță cu multă ușurință dându-le culoarea lor naturală.

Dințiĭ se plumbează cu cele maĭ solide plombagiurĭ cu garanție de a nu se maĭ strica și fără cea maĭ mică durere.

Se primesce orĭ-ce reparatură de această specialitate

Prețurĭ moderate.

---

2 ORE

Sunt de ajuns ca să vĕ

SPALAȚI RUFELE

fie ele cât de multe, în chipul cel maĭ perfect posibil la *atelierul mecanic din Strada Isvor, Nr. 56*, proprietatea D-luĭ **Iordache N. Ionescu**, *(Restaurator)*, care, cu ocazia expozițieĭ Universale din Paris 1889 a putut alege cele maĭ ingenioase mașinăriĭ ce inteligența omenească a putut produce până azĭ, adică:

a spăla și călca repede, bine și cât se poatu de eftin. Și ce e maĭ important este că rufa (elegantă saŭ simplă) se usează de 50 de orĭ **maĭ puțin** de cât fiind spălată prin mână de spălătorească, fapt ce se poate constata la orĭ-ce moment. — Sistemul d'a spăla rufele în sodă, clor, etc, afară de săpun, este cu totul înlăturat.

Doamnelor și Domnilor **Directorĭ de pensionate, D-lor Restauratorĭ, Hotelierĭ, Friserĭ**, etc., acest atelier le poate aduce imense serviciĭ sub toate rapoartele.

— SE PRIMESC ȘI ABONAMENTE —

BEȚIA

Se vindică prin ANTIBETINA care a fost întrebuințată cu un **succes strălucit** în numeroase cazurĭ.

O doză 10 leĭ. Se trimite franco prin poștă, după primirea costuluĭ.

A se adresa la *farmacia la „Vultur“* Lugoș, 16, Banat.

Medicament necesar și sigur pentru boale de stomac și consecințele lor!!!

Conservarea sănătățeĭ se basează în principiŭ numaĭ pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a buneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obține un sânge sănătos și a depărta părțile stricate ale sângeluĭ, este numitul

BALSAM DE VIAȚĂ AL D-ruluĭ ROSA

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelente asupra stomaculuĭ, este probat ca neîntrecut la toate boalele, carĭ resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, răgăeală cu acrime, fluctuosităţĭ, vĕrsăturĭ, durerĭ și cârceĭ de stomac la încărcarea stomaculuĭ, hemorozĭ, la hypocondrie, melancolie, etc., și a devenit în urma miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

Flaconul mic 1 leŭ 50 banĭ, flaconul mare 8 leĭ.

DEPOUL GENERAL PENTRU TOATA ROMÂNIA:

Victor Thüringer, farmacia la „Ochiul luĭ D-zeŭ“

Bucurescĭ. — 126, Calea Victorieĭ, 126. — Bucurescĭ

Se găsește asemenea în toate farmaciile.

NB. Balsamul d-ruluĭ Rosa, aprobat de onor. Direcțiune al serviciuluĭ sanitar superior, și înmatriculat cu marca alăturată în contra imitațiuneĭ se trimite la cererĭ francate, însoțite de mandat poștal în orĭ-ce localitate din țară.

Tot aicĭ se află:

— ALIFIE UNIVERSALĂ DE PRAGA —

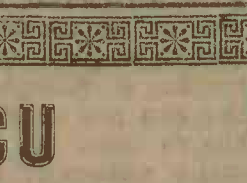

Intrebuințarea cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor spre esemplu la împietrirea mamelelor (țîțelor) la ințercarea copiilor (prin oprirea lapteluĭ) la abcesse, umflăturĭ sangulaire, la cancer, bešicuțe pururioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ la mânĭ crăpate. — **Dosa Lu. 1.**

DEPOUL DE FABRICAȚIUNE:

B. FRAGNER

Farm. la „Vulturul Negru“, Praga 203-211.

Pianine și Piane
de la cele mai renumite fabrice.

Se găsește la cel maĭ mare

Deposit de Pianurĭ în România

Max Fischer, Galatz str. Mare 29.

Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plata și în câștiurĭ. Inchiriere det Pianine în toată țara. Prețurĭ curente ilustrate franco dupe cerere.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU

BUCUREȘTI
111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE

REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ
ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA
SE EFECTUEAZA PROMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

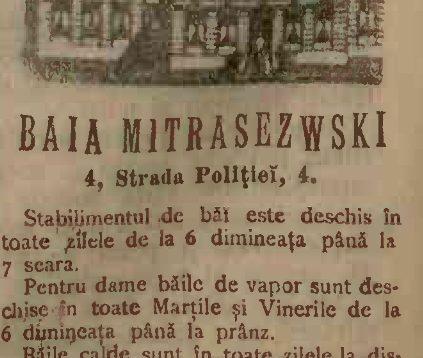

BAIA MITRASEZWSKI

4, Strada Polițieĭ, 4.

Stabilimentul de băĭ este deschis în toate zilele de la 6 dimineața până la 7 seara.

Pentru dame băile de vapor sunt deschise în toate Marțile și Vinerile de la 6 dimineața până la prânz.

Băile calde sunt în toate zilele la dispoziția onorațuluĭ public.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.